

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: Veřejného ochránce práv**, se sídlem Údolní 39, 602 00 Brno, proti **žalovanému: Městskému úřadu Duchcov**, se sídlem nám. Republiky 5, 419 01 Duchcov, zastoupenému JUDr. Ing. Richardem Myslilem, advokátem, AK Bubník Myslil & Partners, se sídlem Národní 32, 110 00 Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení, a to: **TALWIN, a.s.**, IČ: 282 65 769, se sídlem Moldava, 417 81 Moldava, zastoupené JUDr. Janou Svatoňovou, advokátkou, se sídlem Na Pankráci 1062/58, 140 00 Praha 4, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.6.2011, č.j. MD/22486/11-VŽP/330/Pu, ze dne 10.6.2011, č.j. MD/22488/11-VŽP/330/Pu,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 23.7.2012, která byla zdejšímu soudu prostřednictvím datové schránky doručena téhož dne, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24.8.2009, č.j. VŽP 689/330/09/Pu, jímž bylo ve společném řízení vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby „*Fotovoltaická výrobní elektrické energie*“ umístěné na p.p.č. 232/2 k.ú. Moldava a povolení stavby „*Fotovoltaická výrobní elektrické energie*“ umístěné na p.p.č. 232/1, 232/2 a 241/1 k.ú. Moldava, jakož i rozhodnutí žalovaného ze dne 14.8.2009, č.j. VŽP 860/328/09/Pu, kterým bylo vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby „*Zemní vedení VN 22 kV Hrob-Moldava-Oldřív*“. Žalobce se předmětnou žalobou rovněž domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10.6.2011, č.j. MD/22486/11-VŽP/330/Pu, jímž byl vydán kolaudační souhlas jako doklad k povolenému užívání stavby „*Fotovoltaická výrobní elektrické energie Moldava*“ umístěné na p.p.č. 232/2 k.ú. Moldava, jakož i zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10.6.2011, č.j. MD/22488/11-VŽP/330/Pu, kterým byl vydán kolaudační souhlas jako doklad k povolenému užívání stavby „*Zemní vedení VN 22 kV Hrob-Moldava-Oldřív*“ umístěné na p.p.č. 94/2, 94/3, 97/3, 97/5, 98/1, 220/1, 224/1, 567/1, 568/1, 568/3, 580/9, 581/3, 848/1, 852/2, 857, 881/3, 881/6, 897/1, 905/1, 907, 908, 470, 486, 501, 507/2, 508/3, 513/2, 525/2, 558/1, 734, 750/4, 750/6, 874, 877, 882, 892, 897/2 a 897/3, k.ú. Hrob; p.p.č. 246/7, 246/12, 280/2, 285/2, 320/2, 320/3, 325/3, 325/2, 329/3, 329/4, 329/5, 329/7, 343/3, 343/19, 343/22, 403/2, 412/1, 412/4, 1, 8/8, 8/6 a 348/1, k.ú. Nové Město u Mikulova; 188, 196, 197, 208/1, 820, 827/1 a 873, k.ú. Moldava.

Vzhledem k tomu, že předmětnou žalobou byly žalobcem napadány dva typy správních rozhodnutí, tj. územní rozhodnutí a kolaudační souhlas, které po věcné stránce upravují odlišnou materii, s čímž je rovněž spojen i jiný okruh účastníků správního, potažmo soudního, řízení, soud proto usnesením ze dne 4.9.2013, č.j. 15A 75/2012-82, žalobu proti rozhodnutím žalovaného ze dne 24.8.2009, č.j. VŽP 689/330/09/Pu, a ze dne 14.8.2009, č.j. VŽP 860/328/09/Pu, tj. proti územním rozhodnutím o umístění stavby, dle ustanovení § 39 odst. 2 zákona č. 150/2002Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), vyloučil k samostatnému řízení, které je zdejší soud dále evidováno pod sp. zn. 15A 108/2013. Vzhledem k této skutečnosti se toto usnesení týká výhradně dvou rozhodnutí žalovaného, a to ze dne 10.6.2011, č.j. MD/22486/11-VŽP/330/Pu, ze dne 10.6.2011, č.j. MD/22488/11-VŽP/330/Pu, jimž byly vydány kolaudační souhlasy k užívání shora zmíněných staveb.

Před vlastním meritorním projednáním věci byl soud nejprve povinen se zabývat povahou napadených kolaudačních souhlasů v tom směru, zda se nejedná o úkony správního orgánu, které jsou z přezkumné činnosti správních soudů vyloučeny. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného, než podanou žalobu jako nepřipustnou podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ustanovení § 68 písm. e) ve vazbě na ustanovení § 70 s.ř.s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ustanovení § 65 a § 66 s.ř.s.

Podle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Jedná se o tzv. procesní legitimaci.

Jak již bylo zmíněno výše, žalobce předmětnou žalobou brojil proti kolaudačním souhlasům vydaným žalovaným postupem podle ustanovení § 122 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Prvotní otázku, kterou v této souvislosti musel zdejší soud vyřešit, je povaha kolaudačního souhlasu vydaného postupem dle příslušných ustanovení stavebního zákona ve vztahu k s.ř.s., tj. zda je možno kolaudační souhlas považovat za rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 s.ř.s. V tomto kontextu soud především odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18.9.2012, č.j. 2 As 86/2010-76, (dostupné na www.nssoud.cz a publikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 2725/2013). Nejvyšší správní soud v tomto rozhodnutí dospěl k závěru, že ačkoliv jsou souhlasy vydávané podle stavebního zákona sto zasáhnout právní sféru třetích osob, pro nedostatek formální stránky nemohou být rozhodnutími ve smyslu ustanovení § 65 s.ř.s. Pokud se konkrétně jedná o kolaudační souhlas vydaný v souladu s ustanovením § 122 odst. 3 stavebního zákona, tak v těchto případech daný souhlas skutečně naplňuje materiální stránku rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 s.ř.s., neboť na jeho základě žadateli vzniká konkrétní právo (např. užívat dokončenou stavbu) a ostatním osobám povinnost toto konání strpět. V takovémto případě žadatel musí své zájmy omezit zákonem stanovenými limity a stavební úřad posoudí, zda je žadatel dodržel. Stavební úřad nemůže v souhlasu stanovit

další podmínky. Pokud stavební úřad dojde k závěru, že záměr (žadatele) podmínky pro vydání daného kolaudačního souhlasu nesplňuje, vydá v zákonem stanovené lhůtě rozhodnutí, které je prvním úkonem ve správním řízení a užívání stavby zakáže. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu danou problematiku uzavřel konstatováním, že ačkoliv souhlasy vydávané dle stavebního zákona mohou zakládat, měnit, rušit, nebo závazně určovat práva a povinnosti a naplňují tak materiální stránku rozhodnutí dle ustanovení § 65 s.ř.s., pro nedostatek předepsané formy se však nemůže jednat o rozhodnutí dle zmíněného ustanovení s.ř.s. K tomu rozšířený senát doplnil, že Nejvyšší správní soud již v minulosti judikoval, že správní rozhodnutí v rozsahu ustanovení § 9 a § 67 správního řádu nelze vydat mimo správní řízení, na což dále navázal konstatováním, že souhlasy vydávané dle stavebního zákona nemohou být správním rozhodnutím v rozsahu zmíněných ustanovení správního řádu.

Dále soud poznamenává, že ve výše citovaném rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stavební zákon ve znění účinném do 31.12.2012, tj. i v době rozhodné pro vydání napadeného kolaudačního souhlasu, v ustanovení § 122 odst. 3 výslovně uváděl, že **kolaudační souhlas není správním rozhodnutím**, neboť prvním úkonem v řízení je až rozhodnutí, kterým se zakáže užívání stavby, tj. nikoliv kolaudační souhlas. Souhlasy vydávané dle stavebního zákona jsou totiž toliko jinými úkony dle IV. části zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (viz ustanovení § 158 odst. 1).

Pokud se jedná o soudní přezkoumatelnost souhlasu vydaného dle stavebního zákona, tj. i kolaudačního souhlasu, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu se ve výše citovaném rozhodnutí přiklonil k závěru, že v případě vydání nezákonného souhlasu se může jednat o nezákonný zásah stavebního úřadu. Za takové situace je soudní ochrana třetích osob zaručena žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle ustanovení § 82 a násl. s.ř.s.

S ohledem na výše uvedené je zcela nezpochybnitelné, že kolaudační souhlas není možno pokládat za rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 s.ř.s., proti němuž lze jinak brojit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu. Jelikož kolaudační souhlas není rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 s.ř.s., jedná se tak o úkon správního orgánu, který je ze soudního přezkoumání vyloučen, neboť dle ustanovení § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Žaloba, jejímž prostřednictvím se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí, které jsou z přezkoumání dle s.ř.s. nebo zvláštního zákona vyloučena, je dle ustanovení § 68 písm. e) s.ř.s. nepřipustná. Vzhledem k těmto všem skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu výrokem ad I) podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. jako nepřipustnou odmítnout, a to s odkazem na ustanovení § 68 písm. e) s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 70 písm. a) s.ř.s.

Výrok ad II) o náhradě nákladů řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Ačkoliv řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud o vracení soudního poplatku nerozhodoval, neboť žalobce je dle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, osvobozen.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 9. října 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová